

си) Боже! дай ми силъ да говоръ (съ гласъ) Милостива Господже!

Смарагда.—[обраща ся сърдито, гледа ъж чръзъ окелара]. Какво плашило си ты?

Слава.—[смиренио] Азъ не съмъ плашило, милостива Госпоже, азъ съмъ едно бѣдно сираче, кое-то иска да моли за вашъ-тж милость!

Смарагда.—Инди ты просишь?

Слава.—[стрѣснува ся] Да просъ?!—О! Боже! туй не ми е нито минувало прѣзъ ума.—Не, не, милостива Госпоже! —Майка ми бѣше бѣдна. Тя работяше день и ноцъ за да нж храни, нъ тя сѣкогы нж е учила. да не просимъ.

Смарагда.— Ами какво искашь?

Слава.— Милостива Госпоже!—Азъ и тятка ми изгубихме майкъ си,—баща ни сѣди въ затворъ, а пакъ домакынята нж поцъди изъ кѣщи, като не сме кадърны да ѝ заплатимъ кыръж-тж! [умылкува ся]—Вашн-тѣ чърты на лице-то ви показвать че сте милостива. Смильте ся и на насъ, двѣ бѣдны сирачета, и бждѣте увѣрени че Богъ ще вж награди.—Та ный не искаме да ви ядемъ хлѣба безъ заслугъ. Тятка ми е пò-голъма. Тя знае да иѣси хлѣбъ, може да поопере и да мѣ ссждове-тѣ.—А пакъ азъ, ако имате дѣтенце, азъ щж го гледамъ като свое-то сестриче.—О! милостива Госпоже!—Азъ щж го обичямъ отъ все сърдце!

Смарагда.— [хвърля ѝ презрително хотры] Земни, земни, просякыне, и остави мж на рахатъ.—

Слава.— [Дига пары-тѣ отъ земъж-тж и ѝ гы дава] Земете, милостива Госпоже, пары-тѣ си.—Азъ ви казахъ че не просъ!—А пакъ позволете ми, мила Госпоже, да ви напомнж че и подъ най-нищожны-тѣ дрипы може да бѣе най-благородно сърдце! [за себѣ си плаче] Малє, малє! дай ми силъ да търнж!

Смарагда.— [сърдито] Гледай просяшко дѣте!—То мж засра-ни.—То нека да бжде пò-благородно отъ мене.—Нъ не